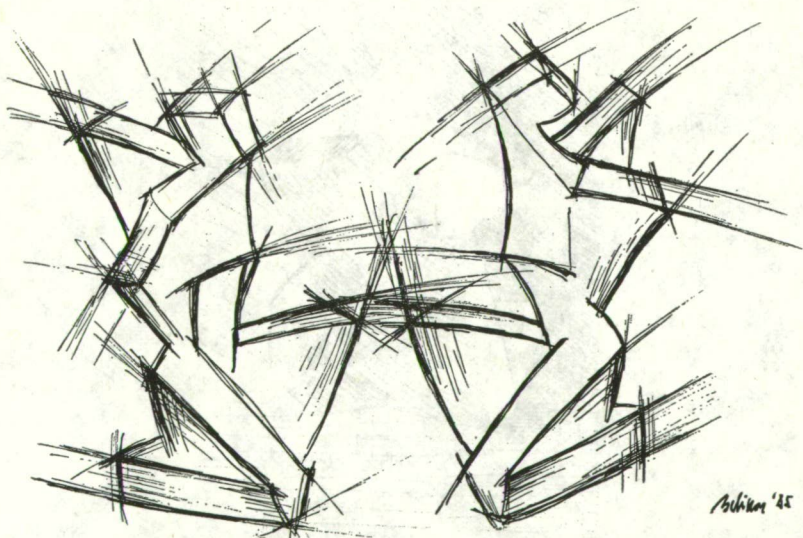


az itthoni állami díj és a művészet érdemes mestere cím utáni időkben), maradt a Bolyai utcai lakás-műterem pontos-lelkiismeretes, a külsőségeket tekintve szürke dolgozója.

Most, hogy átköltözik a Házsongárdba, az élők városa sokkal szegényebb, nélküle ismét szegényebb lesz. Vagy talán mégsem? Hajlott alakja hiányozni fog ugyan a belváros utcáiból, és többé nem teszi már le újévi, gondosan metszett és aláírt üdvözlét a szerkesztőségi asztalokra — az otthonokból azonban, tudjuk, múzeumainkból pedig reméljük, nem fognak eltűnni jól ismert fekete-fehér képei, színes pasztelljei — az emlékeztetők és megtartók.

Tibeti sapkás önarcképed nem a történelem hidegét, hanem az alóla kitekintő, bölcsen figyelő emberi arc belső monumentalitását, a megszakíthatatlan kommunikációt, az esztelen mesterkedéseken győztes alkotó erőt, az értelmes jövőt kell hogy jelentse nekünk. Béla bácsi, ez a hit adjon Neked — s a talán mégsem csak látszatéletem élőknek nyugalmat.

KÁNTOR LAJOS



BELICZAI MÁRIA RAJZA